

Dagmar Nick

Végérvényesen

Ezen a bolygón
lejárta tartózkodási
jogom és
elvesztette érvényét
nevem. A számítógépből
kiesett az engem
helyettesítő szám is.

Megfojtva lóg
szabadulásom napja
a ritkuló levegőben,
levágom és egy szálon
eltávozom. Nem
kérdőzködöm többé,
hogyan befogad-e
másik haza.

A híd

Kidobva a földkerekségből,
a holdon túl keresem erőteredet,
azon is túl. A hídon keresztül
menjek, mondtad
röviddel haláloz előttem,
és én nem tudom,
melyiken. Lábam
légüres térben van.

Көңіледен

Ahogy te
egyetlen felpillantással
bevonod a világegyetemet
a kimondatlan szóba,
fényávokat törsz
a paleolitikus hallgatásba,
ahogy felméred az örökkévalóságot
és egy kavicsal térsz vissza,
hogyan szívem kútjába dobd,
könyveden
és anélkül, hogy tudnád:
földrengést
idézel elő.

Tulajdon

A kentauroktól
megtanultam a szerelmet
és a rablást
meg hogy a vadászokon
gyorsaságban túltegyek –
és azt is,
hogy a nyilat miként
szedjük ki a húsból,
mielőtt megbénulna az izom.
Ez még ma is segítségemre van,
noha egyesek úgy vélik,
nem szorulok már rá.
Az én koromban.

Szándék

Az elvérzett és a nélküled
halva született napok –
a hó minden estjén
összesöpröm és ajtóm elé
lapátolom őket, fehér hullájukat,
amiken keresztüllépek majd
egy elbizakodott reggel
azzal az elhatározással, hogy
elhagyom ezt a házat, ezt a romot
ketyegő óráival
és emlékezetemmel.

Schiff Júlia fordításai

Dagmar Nick 1926-ban született a sziléziai Boroszlóban (Wrocław). Ingeborg Bachmann, Rose Ausländer és Hilde Domin mellett egyike a legfontosabb 1945 utáni német költőnőknek. Számos irodalmi díjat nyert el írói és költői munkásságáért (11 verses- és nyolc prózákötet). Összes művei az aacheni Rimbaud Kiadónál jelennek meg. Tagja a Bajor Szépművészeti Akadémiának és a PEN-nek. Münchenben él. A versciklus a Rimbaud Kiadónál 2001-ben megjelent *Liebesgedichte* (Szerelmes versek) című kötetből származik.